

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a városházával szemben.

Hirdetések:

Egy hasábas petit soronként 5 kr-ával számoltatnak.

A kvóta.

— április 6.

A kvótatárgyalások, mint tudjuk, nincsenek szervi összefüggésben a kiegyezési tárgyalásokkal. Hogy az ellenzék mégis az egyidejűleges tárgyalást követeli, az csak közönséges párttaktika. Ha a két kérdés megoldása egy időben összeesik is, az eljárás teljesen különböző és különböző tényezőkre van bízva. A kiegyezési tárgyalásokra nézve a két kormány úgy a dolog lényegét, mint az eljárást illetően megegyezett. A vonatkozó javaslatokat apr. 20-án az illető törvényhozások elé terjesztik, s akkor egész terjedelmükben ismertek lesznek az addig titokban tartott megállapodások.

A kvóta kérdésében fontos lépés történt előre és a kérdés mai állása báró Bánffy miniszterelnök nagy győzelmét jelenti, mert az ő államférfias állhatatossága folytán tereltetett a kérdés arra a térre, melyen az igazságos megoldás lehetséges, sőt valószínű. Ez az egyenes adók alapja a monarchia két államában. Az osztrák kormány és kvótaküldöttség kénytelen volt e kérdésben egymás után minden álláspontját feladni. Legelőször a teljes paritást követelték az osztrákok, 50:50. Ezt a

nevetséges javaslatot komolyan vették a legradikálisabb magyarfalók. Azután a lakosság számarányával álltak elő s ez alapon 46, 42, majd meg 40%-ot akartak Magyarországra tukmálni. A magyar ellenzéki lapok riadót fújtak s azt híresztelték, hogy Bánffy 38%-ra kötelezettséget vállalt. Ezt a hirt minden czáfolat dacára fenntartották és urbi et orbi hirdették, hogy jövőre 38:62 lesz a kvótaarány.

És csak legujabban állt az új osztrák kvótaküldöttség arra az álláspontra, melyet magyar részről kezdettől fogva elfoglaltak és a legelső, amit nagy meglepésünkre tapasztalunk, egy jelentékeny minnendo-licitáció az osztrák követelésekben, melyek már az első tárgyalás előtt 36:64 arányszámokra redukálódtak. Ez az alapja az igazságos magyar ügynek és a magyar kormány józan felfogásának teljes győzelmét jelenti. Ezen az alapon tovább tárgyalhatunk osztrák barátainkkal.

— A bécsi tanácskozások. A közös miniszteri tanácskozások, a melyen a három közös miniszteren kívül a két miniszterelnök, a két pénzügyminiszter és Spaun báró tengerészeti osztályfőnök is részt vett, tegnap ő felsége elnöklése alatt befejeződtek, amennyiben úgy a tengerészeti követelésekre, mint a hadügyi költségekre megállapodások jöttek létre. A

közös tanácskozást megelőzőleg, ő felsége Lukács László pénzügyminisztert reggel 9 órakor külön kihallgatáson fogadta. Ezekből a tényekből az következik, hogy a pénzügyminisztereknek ellenzése a haditengerészet követelményeivel szemben megtört, úgy hogy azok legnagyobb részben teljesülésbe fognak menni. Ezek a követelések arra vonatkoznak, hogy a hadiflotta több új csatahajóval szaporíttassék, másrészt, hogy Theodo flottaállomás megfelelő erődítményekkel védőképességbe helyeztessék. Minthogy a hadügyminiszter sem volt hajlandó az ő követeléseit, rekonzultációképpen leszállítani, sőt az ő költségvetése sincs az idén sem a szokásos elmélkedés nélkül, — ennél fogva a mai megállapodások a közügyi költségeknek igen jelentékeny és állandó jellegű emelkedését jelentik.

— A besztercebányai püspök kitüntetése. A király Rimely Károly dr. besztercebányai püspököt az egyház és közügyek terén szerzett érdemei elismerésül a Ferencz József rend nagykeresztjével tüntette ki. A kitüntetésről a hivatalos lap ma a következő kéziratot közli:

A személyem körüli magyar miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán dr. Rimely Károly besztercebányai püspöknek, az egyház és a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül, Ferencz József-rendem nagykeresztjét adományozom.

Kelt Bécsben, 1898. évi márczius hó 30 án.

Ferencz József, s. k.

Báró Bánffy, s. k.

TÁRCZA.

— Páris.

— Zola legujabb könyve. —

(Folyt. és vége.)

A Montmartreon lakik Guillaume családja. Anyósa, három fia és a háziasszony támaszaként Marie, a szép Marie. Mintegy a gyűjtölenesével összefoglalván, Párisnak minden tünetet, a rothadás és nyomor hatszáz lapján keresztül ez az egyedüli egészséges levegőjü tiszta hely. S mi ennek a társulásnak vezető élve? A munka, a kötelesség és a szeretet. Nincs itt helye a pozitív dogmáknak. Ezeknek az egészséges embereknek nincs szükségük a mystikum földöntuli ábrándjaira. Az öreg urhölgy a kötelesség és az anyai szeretet érzelmeiben él. A családfő találmanyaival szerez nevet, míg a fiuk tanulmányaikkal készítik elő jövőjüket. S Marie szerényebb hivatásnak élve a fiatal nő bájjával vonja be a családi közösséget.

Ez az. Élni, szeretni, dolgozni. Így és nem másképp lehet meg az egyén és vele a társadalom. Pierre e környezetben elébb idegenül érzi magát. De a fivéri szeretet bátorítja. És mikor e boldog és meglegedett embereknek elpanaszolja a nagy hazugságot, a melyben él: a reverendát, amely őt elválasztja az élettől, Marie azt mondja neki: hát vessé le!

— Hát vessé le! Ah, mennyit szentelt Pierre, míg rászánta magát erre a legnagyobb áldozatra. Mert büszkeségét kellett feláldoznia. Ah, milyen éles kín volt az a nagy hazugság! Jól esett hiúságnak tudni, hogy a kötelesség keresztjét hordja. De lehet-e a hazugság életelv? Nem. És Pierre letette a reverendát.

Mialatt Pierre ezen a megtisztuláson megy keresztül, Páris tömkelegében tovább, tovább dul az érdekek piszkos harezta, tovább dobzódnak a felsőbb osztályok és tovább nyomorognak az alsóbbak, dühösen rázva rabbilinéseiket. Az első ijedtségtől felocsudva, ah, mint vetik magukat rá Salvat-ra, a merénylőre. Hogy kibaszniák őt. A panamista botrányban kompromittált belügyér az ő elfogatásával tartja magát felszinen, míg a miniszterelnök, a ki bárgyu módra bevallotta, hogy kapott, de nem magának, hanem a republikánus sajtónak, csufosan bukik. De nemsokára állandóvá lesz a parlamenti válság és mindig hatalmasabb a clericalismus. — Megjelenik „az új szellem.” A visszafelé haladásnak nagy dobját bátran ütök. A tudomány esődjé kimondva, a spiritualis tévelygések divatban és mindezek mellett nyilvánosabban, mint valaha, uralkodik a prostitutio. Az anarkisták bombáznak tovább, de a bourgeoisie, mely játszmáját veszve látja, eszeveszetten tánczol a vulkánokon tovább.

Szívesen térünk vissza a Pierre otthonába. Ott a munka, a melegség és a szeretet. És Bertheroy, a nagy tudós hirdeti, hogy az anarkia dörösz, a tudomány fogja átalakítani a társadalmat. És a kis család bámulja a napot, a mely előntve világhírességgel Páris, „az igazság és igazságosság jövő aratását hömpölyögteti dícsugaraiban.”

Ez és sokkal több van elmondva abban a 600 oldalas kötetben, a melyet most dobott Zola az eszmék piacára. Mint művész, meg van már Zola mérve és a Brunetiérek és Gyulayak által nagyon könnyűnek találtatott. Két világrész bámulatával szemközt nem a mi feladatunk a naturalizmus harezát újra megvívni. Mégis nem tagadhatjuk meg magunktól, hogy meg ne említsük, hogy Zola ismét remekelt a contrastok szembeállításával, a jelenetek hatásos festésével. Bár nélkülözzük a Lourdes leírásainak széles és megkapó ecsetvonásait, a psychologia virtuozitását és a Rómamély bölcsészettét viszont az előadás sokkal elevenebb, sokkal drámaiabb, mint amazokban. Másrésztől kétségtelen, hogy Bourget sokkal finomabb psychologus. Daudet ecsetkezése sokkal könnyebb, Maupassant előadása genialisabb és Spielhagen a kedélyállapotok festésében és előadása nemességében jóval felülmúlja őt. Ah, Bourget,

— **Kubai hírek.** A Daily Chronicle-nek táviratozzák Washingtonból: A minisztérium egyik tagja így adja elő a pápa intervenciójának történetét: A pápa, a ki ismerte Treland érseknek Mac Kinley elnökkel való jó barátságát, az érsek után azt kérdezte Mac Kinleytől, vajjon szívesen látná-e, ha a pápa Spanyolország és a kubai fölkelők között a fegyverszünet létrehozása végett közbenjárna. Mac Kinley erre a kérdésre igennel válaszolt. A pápának másik kérdésére, vajjon az Egyesült-Államok elnöke elfogadná a pápának a többi vitás kérdésben való intervencióját, Mac Kinley határozott nemmel válaszolt s kijelentette, hogy ezekben a kérdésekben nem fogad semmiféle választott bírót. Madridból pedig a következő hír érkezik: A pápa intervenciójának eddig nem volt meg a remélt gyors sikere. Spanyolország sietett ugyan a pápa mediceióját elfogadni, de az Egyesült-Államok kitérő választ adtak. Az itteni irányadó körök nem bizuak Amerika békeszeretében s meg vannak róla győződve, hogy mindenáron elakarja ragadni Kubát Spanyolországtól. A spanyol kormány ez okból lázasan folytatja a fegyverkezést s az összes rendelkezésére álló hajókat mozgósítja. A spanyol bank ötszáz millió pezeta háborualapot készzen tart.

Szapáry Géza gróf meghalt.

Budapest, április 5.

Egy tevékeny, érdemes férfiú élete lobbant ma utolsó: Szapáry Géza gróf délelőtt fél tíz órákor meghalt.

A magyar közéletnek is s a magyar társadalmi életnek is annyi a feladata, hogy e sok feladathoz, ha még annyian volnának is, mindig kevesen vannak a hivatottak. A kik a magyar közélet és a magyar társadalmi élet erős lüktetését és egészséges fejlődését szívükön viselik, azok mind fájdalommal veszik hirül, hogy ime, a hivatottaknak amugy is kicsiny csoportjából egy jelentős alak ismét kidőlt. És e hazafias fájdalmat csak öregbiteni fogja mindenki az a tudat, hogy — bár ez a nehéz veszteség egy hatvanéves életnek a vége — Szapáry Géza gróf hajlott korának daczára még innen volt azon a

mesgyén, a melyen tul a közélet embereinek már csak pihenés vagy épenséggel elmúlás a sorsuk. Még csak kevéssel ez előtt is életerősen, életkedvtől duzzadva járt közöttünk és így hihettük, hogy még sokáig marad közöttünk dísz és munkása.

Mert Szapáry Géza gróf élete egész folyásában fáradhatatlan munkása és munkája révén dísz volt ennek az országnak. Anyagi javakkal bőven megáldva, mégsem érte be számos hasonló helyzetű rang- és kortársának életmódjával, az üres semmivitessé. Ellenkezéleg: neki az anyagi függetlenség csak egygyel több ok volt arra, hogy azokban a súlyos, megpróbáltatási időkben annál odaadóbban szolgálja hazáját.

A szabadságharc egy vértesezredben találta. A kötelességeknek azaz összeütközése, a mely — fájdalom — annyiakat megtevesztett az igaz ut megvalósításában, Szapáry Géza grófot nem ejtette egyetlen pillanatra sem zavarba: honvéd lett s hogy milyen volt, arról sokat tudnak még élő bajtársai és arról eleget beszél a vitézségi érem, a melyet Buda ostrománál érdemelt ki. Világos neki is meghozta Aradot, Arad kaszamatáinak nyirkos levegőjét, majd a keserű, hazátlan budosást az idegenben.

Az alkotmányos élet reményei azonban hazahozták mindjárt a hatvanas évek elején. És azóta itthon volt állandóan és fáradhatatlan odaadással, szünet nélkül azok sorába állt, akik e sokat sanyargott sokat szenvedett nemzet renaissance-át előkészítették és keresztül vitték. Mint képviselő, mint főispán, mint fiúmei kormányzó és mint főudvarmester — egytől-egyig elsőrangú és nagybefolyásos kvalitású állásaiban — úgy élt, úgy cselekedett mindig, hogy kiérdemelte nemzetétől a szemekbe most fölserkenő részvevő, hálás könnyeket.

És a nemzetnek a megboldogult irányában nyilvánuló ebben a megkülönböztető érzésében találjon vigasztalást sulyosan látogatott, gyászba borult családja is. Keveseknek fentartott és nagy vigasztalása lehet, hogy a kit gyászolja, s hogy akiből immár csak a pusztá emlékezés maradt, annak emlékét a nemzet egésze is szeretettel, hálás kegyelettel őrizi.

*

Szapáry Géza gróf magyar kir. főudvarmester, a főrendiház tagja napokon keresztül tartó haláltusa után ma délelőtt fél tíz órákor meghalt. Szapáry gróf született 1827. évi szeptember hó 17-kén Pozsonyban. 1861-ben országgyűlési képviselővé választották s 1867-ig egyfolytában megtartotta mandátumát. 1868-ban főispán, 1872-ben ismét képviselő lett, 1873-ban Fiume és a Magyar tengeremlék kormányzójává nevezték. 1883-ig volt kormányzó, ezután m. kir. főudvarmesterré nevezte ki a király.

Budapestről a koporsót Vas megyébe Sorok-Ujfaluba viszik, ahol a Szapáry-családnak ősi temetkező helye van. A megboldogult gróf a saját tervei szerint Sorok-Ujfalun márvány-kápolnát építtetett családi mauzoleummal s most ebbe az új sírboltba helyezik örök nyugalomra az elhunytat.

A gróf utolsó pillanatairól azt jelentik, hogy fia gr. Szapáry László fiúmei kormányzó a halál előtt néhány perccel érkezett csak meg atyja ágyához. A haladók felnyitotta szemét, kezét nyújtotta fiának, de szólni már nem birt. Mintegy 10 percig volt eszméletnél, mialatt jóságos nézéssel szótlanul bucsuzott el szeretteitől. Kilenc előtt néhány perccel elaludt és 9 óra 18 perccor hosszú lélekzettel csöndesen kiszívódott.

*

Ő felsége a király Szapáry György Mária gróf asszonyhoz a következő táviratot küldte: „*Őszinte részvétellel gyászolom az ön fájdalmas veszteségét. Ferencz József s. k.*” József főherczeg Szapáry László grófhhoz küldött részvét-táviratot.

Az öreg bucsuzó.

— ápril 6.

Rángatja az áprilisi bolond szél a fák már rügyező lombját, szemedbe vágja a hideg eső apró esőpöccjeit s úgy meglegyezi az öreg színház kopott bádogtetőjét, hogy a ki belülről hallja, azt hinné, hogy a meny dörög...

Pedig nincs miért haragudnia. Nagyon enyhe, csöndesen szomorú a hangulat a

mint elemelte volna Pierre lelki gyötrelmeit, Marie szerelmének eredetét és növekedését. Egy nagy elvi eltérés mindennek az alapja. Bourget az egyén, Zola a társadalom regényírója. A Bourget problémái mindig egyéniak, Zolának csak egy problémája van: a társadalom fejlődése. De azért a leírás megkapó voltában nem éri utól senki: a menekülő anarkista vadként hajszolása csak Hugó Victornál talál pendantjára.

Igen, amazok a l'art pour l'art elvének követői. Az ő művészetök csak művészi czélokat szolgál. De csak élvezék őket az irodalmi nyenczek, mi úgy érezzük, hogy Zola sokkal közelebb van szívünkhöz, sokkal emberibb. Igen, ő harszol a társadalom kiközösítettjeiért, a gyengékért, az elnyomottakért. Am közzösítsék őt ki az irodalom kizárólagosai, a szenvedő emberiség jóltevői közzé fogadják őt. Amazok csak üzzék tovább az ő lélektani kedvteléseiket és rágódjanak azon az örök sujet-n, hogy Waldemár elveszi-e Ottiliát és az Armand feleségének meg a Gérardnak házasságtörő szerelme, mely teherpróbákat képes kiállani. Mi nekünk mindig rokonszenvesebb Zola, a ki szépirodalom fegyvereivel az igazságért küzd.

De korántse higyjék, hogy képességei szabná meg határt közte és az irodalom amaz ága között, a melyben ama-

zok remekelnek: a szerelem lélektana között. Tele kézzel szórja a legérdekesebb e nembeli problémákat. De ő megelégszik azzal, hogy kis kabinetképeket festsen, a helyett, hogy nagy compositióvá fujná fel azt, ami előtte a társadalmi életnek ép oly tünete, mint minden más. Ebben a kötetében is a Duvillardné és Gérard viszonya, Evának, a báróné leányának, versengése az anyjával, Marie a választón Guillaume és Pierre között, kihámozva a társadalmi problémák nagy keretéből, pompás párisi regényt adnának. De Zola souverainul megelégszik egynehány esetvonással ott, a hol Bourget mikroszkop alá véve az érzelmeket, hősének őt perczig tartó magába szállását ötven oldalon mondaná el.

Maradjanak hát az irodalmi jelesek fagyos pantheonjukban. Zola leszáll a meleg, a lüktető életbe és velünk együtt küzd. — Mert ismét eljött a küzdelem ideje. Ismét kiskorusítani akarják az emberiséget.

Jelöljük ki Zola helyét a harszosok sorában, nincs ma veszedelmesebb ellene a reakciónak mint ő. Mikor az ignoramus et ignorabimus a kor kedvenc jelszava, mikor a tudomány esődjét hirdetik mindenütt, mikor a spiritizmus és occullizmus mindjobban terjed, mikor ezek után előállanak „az új szellem” finom szónokai és az első századok gyermekes

hitének akarnak ismét bennünket megnyerni, akkor előáll Zola, megdörrenti pajzsát és Lourdesban, Rómában és Párisban odakiáltja nekik: Nem igaz, a tudomány nem ment esődbe, a tudomány él, halad és diadalma gyarapszik! Ti korhadatok el, ti mentetek esődbe, hatalmai a középkornak, a kik néhány évszázad múlva teljesen a múlté lesznek! Felhelmetes és ma már szokatlan jelenség Zola, ebben a sima és udvarias világban, a melynek fővonása a megalkuvás. Ő az, a ki nem alkuszik és a mikor minden hit összedől, rettenthetetlenül esküszik a tudományban való égő hitére.

Ez az, a mi őt egyenes utódává teszi a 18. század nagy reformjainak Voltaire-nek, Diderotnak, D'Alembertnek, Condorcetnek, a többi encyklopedistával együtt. Mint amazoknak, neki is egyetlen meggyőződése van, hogy az emberiség jövője a tudomány által készítették elő és attól függ. Ez az, a mi az anarkista contagiumnak egyedüli ellenszere, mert magával hozzanak felismerését, hogy a pusztá rombolás aljas és eredménytelen. Mert a tudomány, az ő csendes forradalmával alakítja át a társadalmat és indítja azt haladásra.

Másik meggyőződése Zolának a társadalmi haladás. Az egyéni torzsalkodások zürzavara fölött ő látja a haladó emberiséget. Boldogító eszme, egyedüli támasz

színházban... Hgy vénülő torok bug benne néhány ócska nótát... Ugy hallszik minden hangja, mintha azt mondaná, hogy: egykor, egykor — nem is olyan régen — sokkal szebben szolt ez, fiatalabban, üdébben. Akkor gyújtott, lángra keltett, most csak ábrándokba ringat, a szép mult, a fényes mult édes emlékeibe...

Bucsuzik egy öregedő színész. Nemcsak szerették és ünnepték, hanem imádták is egykor, nem is olyan régen...

... Alig egy pár ember ül most a színházban... ezek eljöttek még, hogy „Isten hozzád”-ot mondjanak neki... Emléket is szereztek, talán mások is segítettek nekik hozzá... Valami pecsétes levelet (nagyon, nagyon vékony volt!)... Hát megakadtak a jó czimborák, maguk se tudták, hogy kén' odaadni. Hajdan virágkoszoruk, babérok halmaza is akadt... most egy szál rózsza, egy zöld levél se volt kapható. Elvitték hát a pecsétes levelet, hogy egész esendben, észrevétlen juttassák az öreg bucsuzónak.

... Az öreg bucsuzó meg se nézte, azt se tudta, mi az... Tele volt a szeme könnyel, nem látott ő mást, csak egy szép multat, egy elvesztett hajdant... Azért csak dalolt tovább, fáradt torkából telhetően, szépen, szívéből szakadtan...

... Megint megzavarták, adja vissza a pecsétes levelet... Az öreg bucsuzó gépiesen engedelmeskedik, nem tudja, mit akarnak...

Előbb ide adják, aztán meg elveszik. Furesa mégis!...

Hát csak azért tették, hogy ne maradjon titokban, mint bucsuztatják az öregedő dalos színészt... Lássák mások is! — Hamarosan megszerezték valami száraz bokrétát (azt mondják: vászonból volt csinálva), arra kötik a pecsétes levelet s úgy „adják fel” a nóta előtt, hogy mindenki lássa.

... Az öreg bucsuzó megint csak elveszi, nézi, nézi, mintha azt várná, hogy

megint visszaveszik tőle... Szeme rátevéd a száraz, kis virágra... Azt szeretné tán leginkább... Nem lehet! A pecsétes levelet neki szánták, de a száraz bokrétát vissza kellett adni...

Szegény öreg bucsuzó, szegény száraz virág...

V—r.

Emlébeszéd

Domokos Lajos, Debreczen szab. kir. város város főbírája, a debreczeni ev. ref. egyház egykori fő s a kollegium helyi gondnokának a magyar nemzeti művelődés, Debreczen sz. kir. város és a hazai protestáns egyház és tanügy körül szerzett kiválóbb érdemeire.

A debreczeni joghallgatók körének felkérésére írta s a kör által 1898. évi február 19-én tartott Domokos-ünnepélyen felolvasta: **Kérészy Zoltán dr. jogakad. tanár.**

(Folyt. és vége.)

Igaz ugyan, hogy a tannyelv tekintetében a Domokos által inaugurált iránynyal szemben 1819-ben ismét a régi conservatív álláspont győzedelmeskedik, amennyiben az egyházkerület ez év október 2-án kelt közgyűlési határozatával ki mondja, hogy „deák nyelven menjen minden felsőbb tudományoknak a tanítása és világosítása”; ámde a visszaesés aránylag rövid ideig tartott, mert az egyházkerületnek 1833. november 17-én kelt határozata, azon indokolással, hogy a nemzeti nyelven tanított tudományokban szembenülőleg nagyobb előmenetelt mutatnak a tanulók, elrendeli, hogy kivéve a hazai törvényeket, a melyeknek nemzeti nyelvünkön való tanítását még többféle akadályok hátráltatják, a kollegiumban minden egyéb tudomány magyarul taníttassék s azokból a közvizsgálatok is magyar nyelven tartassanak.*

Ime, mélyen tisztelt közönség s nemes tanuló, különösen joghallgató ifjuság! e gyöngye vázlat is elegendő talán Domokos Lajos nagyságának, a nemzeti köz-

* Lásd Balogh Ferencnek a debreczeni ref. kollegium történetét tárgyazó közleményét Debreczen sz. kir. város egyetemes leírásában. Többek közreműködésével szerkeszti Zelizi Dániel. 477 lap.

ebben a tusában. Ebben szintén rokon az encyklopedistákkal, ezekkel a nagy és rettenthetetlen küzdőkkel, kiknél a fáradt emberiség mindig új erőt meríthet. Valóban nagyon is elszoktunk már a nagy francia forradalom szemlélésétől. Iskoláinkban lehetőleg simítják, csak arra ügyelve, hogy a vérengzés minél borzalmasabb számban legyen feltüntetve. Pedig egy fejedelmi szeszély okozta háboru százszor annyi áldozatot kíván, mint ez a nagy és tulzott igazságszolgáltatás.

Tudjuk nagyon jól, az sem volt tökéletes.

Különösen hirdeti ezt Zola. Mert az osztokodásnál a harmadik rend, a bourgeoisie, nem volt igazságos a negyedikkel szemben. Innen a nagy társadalmi világ. És Zolának egyik nagy eredménye: hogy a könyörületesség elve tehetetlen a társadalmi fekély gyógyítására. Más, hatalmasabb princípium kell ide: az igazságosság elve. Nem könyörületet, de igazságot adjatok azoknak, a kik kívül vannak a barriéren.

Végső eredmény: visszatérni az élet-hez, a természethez. Élni, dolgozni, szeretni, remélni. Visszatérni a természethez: minden nagy dekadencia idejében hirdettek ezt. De a Horácok és Vergilek ez alatt azt értették, hogy vonuljunk vissza a szabad természet ölébe, ki az életből. Zolánál ép ellenkezőleg: maradjunk benne

az életben, de éljük azt természetesen emancipálva magunkat agyrémekek feszélyei alól. Evvel Zola nem sensualista. Senki sem ostromozza jobban a kiesapongást mint ő és nincs a tiszta családi életnek lelkesebb hive nálánál. „Páris”-ban is, nem a Montmartre e kis család sympathiáink központja?

Másrészt az agyrémekek feszélyeitől megszabadulást hirdet Nietzsche is, de minő különbség az ő Herrenmoralja és Zolának emberbaráti hevülete közt?

És most felelhetünk a kérdésre: Utmutató-é Zola könyve a jövő tekervényeiben? Bizonyára az, mert tartalmaz egy szilárd elvet, egy erős meggyőződést: a tudomány és az emberi haladásba vetett hitet és az egyéni életnek biztos vezérfonalát: Élni, dolgozni, szeretni, remélni. Ez az. Zola, a kiról ép az elébb mondtuk, hogy a társadalom és nem az egyén írója, a társadalom számára csak a tudomány haladására való utalással ad határozottan direktiót: de az egyén számára biztos szövétneket nyújt. Honnan e jelenség? Talán onnan, mert a társadalom számára nincs tökéletes berendezési mód? Alapjában véve, úgy tetszik, Zola maga is idealis anarchista, a ki új világot áhít, a melyben nem lesz meg a felsőbb organizmusoknak ez a nyüge. S jól vizsgálva önmagunkat, nem vagyunk-e többé-kevésbé mindnyájan azok?

Jacobi Ander.

mivelődés, a protestáns egyház, Debreczen sz. kir. város és főiskolánk előhaladása körül szerzett kiválóbb érdemeinek feltárására!

Emléke bizonynyal nem fog elenyészni, amíg csak e város és főiskola falai állanak!

Fenn fog maradni az, hogy serkentse az utódokat nagy tettekre, a haza és egyház szeretetére s azok ügyeinek kitartó, gondos munkálására!

Nagyjaink dicső emlékének felidézésére különösen szükség van napjainkban, amidőn a nagy eszmék, magasztos hazafiúi s egyházi czélok iránti lelkesedés talán meg van, de azok megvalósítására, keresztülvitelére alkalmas erők hiányában annyiszor nincs lehetőség s kicsinyes, ötletszerű tervezések miatt annyi nemes, korszerű törekvés hiúsul meg, válik pusztá álomná, merő ábránddá; pedig a hiába való gyöngye kísérletek az ügy iránti lelkesedés lángját is oltogatják... Ily körülmények között felemelő hatással van annak észlelése, hogy a gondviselés a magyar protestantizmusnak támasztott nagy időkben nagy embereket, kik bölcseségök, szikla szilárd akaraterejük, lanckadatlan munkájuk által nagyszerű egyházi és iskolai reformokat, maradandó alkotásokat létesítettek!

Elismerés nektek, joghallgató ifjak, kik e nemes célu kör tagjai vagytok, hogy a nagy férfiú emléke iránt érzett tiszteletetek s hálátok jeléül ez ünnepélyt rendeztetek!

„Mert ő megérdemelte a borostyánt”, amelyet ti emlékének nyujtottatok s midőn ezt tettétek: az Alma Mater és annak a nagy Domokos által megvetett alapon létesült s immár virágzó jogakadémiája iránti ragaszkodástoknak is szép jelét és bizonyosságát szolgáltattatok!

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata. —

A király részvéte.

Budapest, ápr. 6. Ő felsége akit táviratilag értesítettek Szapáry Géza grófnak, főudvarmesterének haláláról ma délután a következő német szövegű sürgönyt küldötte a gyászoló özvegyhez:

A császár és király Szapáry-György Mária gróf asszonynak Budapest.

Őszinte részvétellel gyászolom az Ön fájdalmas veszteségét.

Ferencz József s. k.

József főherczeg részvéte.

Budapest, ápr. 6. József főherczeg a következő távirattal fejezte ki részvétét: Szapáry László gróf Budapest.

„Fájdalommal telt szívvel gyászolom édes atyját akit a jó Isten ma jobb létre magához hívott. Kérem legyen legbensőbb és legőszintébb fájdalommal tolmácsa édes anyjánál. A mindenható erősítse önöket.

József főherczeg.

Fegyelmi vizsgálat ápr. 11 miatt.

Budapest, ápr. 6. Az egyetem rektora fegyelmi vizsgálatot indított Tóth Odón ellen aki azt a közgyűlést összehívta, melyben április 11-ikének megünneplését leszavazták. Az egyetemi kör most kimondotta, hogy szolidaritást vállal Tóthtal. Tóth Odónt a rendőrség is megidézte a szabadelvű kör előtti tüntetés miatt.

Április 11.

— Diszközgyűlés. —

Degenfeld József gróf Debreczen sz. kir. város főispánja a következő meghívást küldte szét:

Meghívás.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának az 1898. évi április hó 11-ik napján, hétfőn délelőtt 11 órakor a városháza nagytermében tartandó diszközgyűlésére. Tárgy: Az 1848-as törvények szentesítése ötvenedik évfordulójának ünneplése.

Kelt Debreczenben, 1898. április 5.

Gróf Degenfeld József
főispán.

*

Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester pedig a következő meghívást küldte a bizottsági tagokhoz:

Magyarország ünnepre készül!

Ünnepelni készül ötven éves évfordulóját annak a nagy eseménynek, midőn **V. Ferdinánd** koronás királyunk, a nemzet szívéből kiirt törvényeket királyi szavával szentesítette.

Ünnepelni készül azt a napot, mely a nagygyá lett Magyarország sziklaalapjává vált, ünnepelni készül emlékezetét azon időknek, midőn megmozdult a nemzet szíve és szabadságot kért az elnyomott népek a magyarok Istenétől, ki igazgatja a királyok szívét.

És a magyarok Istene, ki a béke fényes napjaiban ép úgy velünk volt, mint a földet rázó viharok közepett, meghallgatta a szabadság után vágyódó magyar nemzet imádságát és felénk hajtotta a király szívét, ki megértve a nemzet óhaját és ismerve hűségét, királyi szavával szentesítette ama törvényeket, melyek nemesak védőbástyái egy érett nemzet szabadságának, hanem első szemét képezték ama aranyláncznak, mely a nemzet szívét összeköti koronás királyunknak fennkölt lelkével.

Méltó, hogy a nemzet e nagyszerű átalakulásnak ötven éves emlékezetét megünnepelje s ugyanakkor, midőn lelkesedéssel gondol vissza a legendás időkre, kegyelettel és hazafias érzések közt ünnepli meg április hó 11-két is, azt a napot, melyen a hősök kibontott zászlajára irt nemzeti akarat királyi szentesítést nyert.

Ez vezette a magyar országgyűlést, midőn elhatározta nemzetünk élete eme dicső napjának megünneplését. Ez vezette Debreczen sz. kir. város törvényhatóságát is, midőn elhatározta, hogy *diszközgyűlés* tartásával ünnepli meg ötven éves emlékezetét ama nagy napnak, mely a nemzet szabadságának keresztelője volt.

Erre a diszközgyűlésre, mely április hó 11-én délelőtt 11 órakor a városháza nagytermében lesz megtartva, — midőn a törvényhatósági közgyűlés megbízásából ezimedet hazafias tisztelettel meghívom, egyben értesitem, hogy Hajdúvármegye tek. törvényhatósági bizottsága ugyancsak április hó 11-ikén délelőtt 10 órakor tartandó diszközgyűlésre Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsági tagjait meghíván, a bizottsági tag urak. d. e. kétnegyed 10 órakor gyülekeznek a városház nagytermébe, honnan testületileg vonulnak Hajdúvármegye székházához.

Kelt Debreczenben. 1898. április 5-én.

Simonffy Imre,
kir. tan. polgármester

*

Megemlékeztünk arról, hogy a vármegye hatósága az április 11-iki diszközgyűlésre átiratban hívta meg Debreczen sz. kir. város törvényhatóságát. Ma pedig arról adhatunk hírt, hogy **Simonffy Imre** kir. tan. polgármester a törvényhatóság nevében hasonlóképp megleghangu meghívót intézett a vármegye alispánjához. A meghívó tartalma a következő:

Nagyságos

Rásó Gyula kir. tanácsos alispán urnak
Helyben.

Nagyságod Hajdúvármegye Tekintetes Közönségének nevében 898. márczius hó 31-én 3845. sz. a kelt megleghangu átiratával Debreczen sz. kir. város törvényhatóságát és tisztikarát szíves volt meghívni a vármegye székházában f. hó április 11-ikén d. e. 10 órakor tartandó diszközgyűlésére.

Midőn ezen szeretetteljes megnyilatkozást Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának és tisztikarának nevében megköszönöm, megjelenésük megígérése mellett egyben tisztelettel van szerencsém értesíteni Nagyságodat, hogy Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága ugyan- azak az 1848-diki törvények szentesítésének 50-ik évfordulati napján, azaz április hó 11-én délelőtt 11 órakor diszközgyűlést tart, melyre Hajdúvármegye Tekintetes törvényhatósági bizottságát és tisztikarát azon tiszteletteljes kéréssel hívom meg, méltóztassék megjelenésükkel a daliás idők visszatérő emléknapját és hazánk jelen nagyságát előmozdító alaptörvények szentesítésének hálaival megszentelt ünnepélyt emelni.
Debreczen, 1898. április hó 5-én.

Debreczen sz. kir. város
közönsége nevében
Simonffy Imre,
kir. tanácsos, polgármester.

*

Husvét másodnapján az 1848-ki törvények szentesítése emlékére úgy Debreczen mint Hajdúvármegye törvényhatósága diszközgyűlést tart. A városi közgyűlésre ma bocsátja ki **Simonffy Imre** polgármester a meghívókat. A bizottsági tagokon kívül meghívást kapnak az összes hatóságok és egyetek. A közgyűlés tagjai diszben vagy ünneplő ruhában d. e. fél 10 órakor gyülekeznek a nagyteremben s onnan vonulnak a vármegye közgyűlésére, 11 órakor a vármegyével együtt visszajönnek s akkor kezdődik a város diszközgyűlése. Délben bankett lesz a Bikában. A bankett rendezésével **Márk Endre**, **Körner Adolf** és **Olák Károly** bizattak meg.

Diszeloadás a színházban.

A színházban is hazafias kegyelettel ünneplik meg április 11-ikét.

Este a színházban diszeloadás lesz. Először **Körössy Kálmán** dr. alkalmi prólóját adják elő. Az előjátékban a következők működnek közre:

Hazaszeretet	— — — —	Fáy Flóra.
Mult) a hazafiaság	— Csigaházy E.
Jelen		— Szabó Irma.
Történelem) kísérei	— Halmy Margit.
Igazság	— — — —	— Kiss Irén.
Orbán Mihály 48-as honvéd	— — — —	— Fenyéri M.
Zászlótartó	— — — —	— Bartha István.

Az előjáték után **Vachot Imre** *Budavár bevétele* cz. történelmi énekes színművét adják.

A 13 egyenruhás honvéd a diszeloadáson egyenruhában jelenik meg s előtte való nap, vasárnap délután végig nézik a *Hadak utja* cz. *Verő-féle* alkalmi darabot.

SZÍNHÁZ.

A nőszabó.

(Bemutató előadás a debreczeni színházban április 5-én.)

Jóízű kaczagás hangzott egész este a nézőtéren. **Ferydeau György** három felvonásos bohózata pompásan bevált mulattató darabnak. Tele van ugyan sikamlós helyzettel, de a legkényesebb körülmények között sem mulattat az izlés rovására. Ez a darab is, mint valamennyi francia ily zsánerű színtermék az érdekes és szövevényes fordulatokra és kaczagtató helyzetekre van alapítva.

A szereplők közül első sorban **Kiss Irént**, ezt az istenigazából való tehetséget említjük föl, aki az anyóst személyesítette. Közvetlen játéka, természetes humora és diszerét modora lekötik a figyelmet. A közönség a ma esti szereplését használta föl arra, hogy a nagytehetségű színész nő iránt kifejezze elismerését. Remek virágkosarat, strucz-toll legyezőt és értékes gyémánt függőt kapott emlékül.

Pereczekig tapsolták mikor az ajándékokat átnyújtották. A többi szereplő közül **Halmi Margit**, **Fáy Flóra**, **Szabó Irma**, **Fenyérv**, **Rubos**, **Tanay** és **Szentes** valamennyien ellenükben voltak.

A pompás, de sikamlós bohózatot érdemes megnézni azoknak, kik szeretnek kaczagni.

NAPI HIREK.

— **Nagyhét.** A keresztény világ nagy hete következett ránk. Az a hét, melyen a megváltás nagy művét az istenember végre hajtotta. Az öröm ünnepével kezdődik a szomorúságos hét, a virágvasárnap, melyet vasárnap ünnepelek az egyházak. Az öröm ünnepe után következik a szomorúság, a megváltás. Nagy szerda, a megváltás három nagy napjának előünnep. Ekkor kezdődött el Jézus szenvedése.

Az ev. ref. templomokban az ünnepi istentiszteletek a következő sorrendben lesznek:

Nagypénteken délelőtt: Nagytemplomban **Csutoros Albert** prédikál, a kistemplomban **Szilágyi Imre**, az ujttemplomban **Mitrovics Gyula**, az ispotály templomban **Könyves Tóth Kálmán**.

Nagypénteken délután: Nagytemplomban: **Bélteki Lajos** prédikál, a kis templomban: **Dicsőffy József** az ujt templomban: **Mitrovics Gyula**, az ispotály templomban pedig **Könyves Tóth Kálmán**.

Husvét délelőtt: nagytemplomban: **Bélteki Lajos**, kistemplomban: **Dicsőffy József**, ujttemplomban: **Mitrovics Gyula**, ispotály templomban: **Könyves Tóth Kálmán**.

Az ágost. hitv. ev. templomban: **Nagypénteken** d. e. 10 órakor passió, olvassa **Materny Lajos** főesperes, ünnepi beszédet tart **Hajász Lajos** hitoktató, urvacsorát oszt **Materny Lajos**. Délután 3 órakor ima. — **Husvét első napján:** d. e. 10 órakor az ünnepi beszédet tartja **Materny Lajos**, urvacsorát oszt **Materny Lajos**. Délután 3 órakor prédikál **Keller Sándor**. **Husvét másodnapján** délelőt 10 órakor. **Hajász Lajos**. — Istentisztelet végeztével urvacsora. Délután 3 órakor ima.

A róm. kath. templomban következőképen tartják meg a nagyheti isteni tiszteleteket: Ma szerdán délután 3 órakor veszi kezdetét a lamentáció (**Jeremiás próféta siralma**), a melyet nagy esütörtökön és nagy pénteken délután 3 órakor folytatnak. — Nagy esütörtökön reggel 9

órákor Wolaffka Nándor tart misét. Nagypénteken reggel fél hét órákor lesz a szentség kivétel az ur sirjába, 9 órákor esonka mise, közben passió, utána pedig szent beszéd, a melyet dr. Wolaffka püspök tart. Fél tíz órától este hét óráig tart a szentség imádás, a mikor a szentséget az ur sirjából elviszik az oltárra. — Nagy szombaton reggel hét órákor tűz és vízszentelés lesz, 9 órákor dr. Wolaffka püspök mond misét, a feltámadási ünnepély pedig délután öt órákor megy végbe a szokott módon. — Husvét vasárnapján reggel hat órától kezdve a husvét eledelek megáldása veszi kezdetét, hét órákor Kovács Márk, nyolcz órákor Molnár Kálmán tartanak eszöndes misét. Kilencz órákor Wolaffka Nándor fényes segédlettel nagy zenés misét mond mely után ugyan ő tart szent beszédet. Fél 12 órákor Hamernyik Sándor misézik. Délután 3 órákor ünnepélyes veesernye, négy órákor pedig rózsafüzér ájtatosság. lesz. — Hétfőn, husvét másodnapján reggel hét órákor Hamernyik Sándor, nyolcz órákor pedig Kampel József mondanak eszöndes misét. A 9 órai nagy misét és szent beszédet Wolaffka Nándor tartja, míg fél 12 órákor Molnár Kálmán misézik. Délután 3 órákor veesernye lesz.

— **Személyi hir.** Degenfeld József gróf főispán hivatalos ügyekben tegnap este Budapestre utazott.

— **Megürült mezőbiztosi állás.** Polgári József mezőbiztos nyugdíjazásával a mező rendőrségnél megürült egy biztosi állás, melynek betöltésére most hirdették ki a pályázatot. A pályázatok beadásának határideje május 15.

— **A kir. tábla elnöke szabadságon.** Puky Gyula, a debreczeni kir. ítélőtáblának közszereletben álló elnöke egészségi okokból, még husvét előtt, 4 havi szabadságra városunkból eltávozik.

— **Második anyakönyvvezetői állás.** A városi tanács tekintettel az anyakönyvi hivatal növekedő nagy forgalmára lépéseket tett rendes második anyakönyvvezetői helyettes kinevezetése érdekében. A közgazgatási bizottság azonban tegnapi üléséből csupán az iránt tesz felterjesztést a miniszterhez, hogy Varga Károly I. aljegyzőt nevezze ki 180 frt tiszteletdíj mellett anyakönyvvezető helyettesé főként olyan rendkívüli esetekre, amidőn a anyakönyvvezető és helyettese teendőikben akadályozva lennének.

— **A Debreczeni Ellenőr husvét megjelentése.** A Debreczeni Ellenőr szerkesztősége és kiadóhivatala is megünnepeli a husvétot, a maga módja szerint, munkával. A husvét számhoz díszes könyvet mellékel, nyomdai kiállításában és tartalmában is olyan értékes könyvet, amely egyrészt kellemes meglepetés, másrészt pedig kedves emlék gyanánt fog szolgálni. A debreczeni és a vidéki írók gárdájának legjava munkálkodik közre, hogy az emlék, amelyet a Debreczeni Ellenőr szerkesztősége és kiadóhivatala husvét ünnepén letesz olvasóinak az asztalára minél becsesebb legyen. A díszes nyomdai kiállításért kezeskedik a Csokonai nyomda és kiadó részvénytársaság gazdag berendezésű műintézete, amelynek a munkái vetekedhetnek a budapesti elsőrangú nyomdai műintézetek termékeivel. A Debreczeni Ellenőr előfizetői ingyen kapják meg ezt a könyvet, amely *Kikelet* címmel fog megjelenni. A könyv tartalmáról legközelebb.

— **Lóversenyek.** A debreczeni lóversenyekre, melyek április 16. és 17-én kerülnek döntésre, a nevezési zárnappal ma este 10 órákor van. A nevezések csoportos összeállítását legközelebbi számunkban fogjuk közölni.

— **Tolvajlás a vasutnál.** Tóth Györgyné tegnap délután Nyiregyházára akart utazni. A kupé előtt a nagy tolongásbau kiloptak zsebéből 26 frt készpénzt s vasuti jegyét. A rendőrség keresi az ösmeretlen tolvajt.

— **Meghívó.** A Debreczeni Kereskedelmi Akadémia az 1848-ik évi törvények megerősítésének félézázados évfordulója alkalmából, folyó évi április hó 16-án, szombaton délelőtt 11 órákor, a Kereskedelmi Akadémia dísztermében emlék-ünnepélyt tart a következő programmal:

1. Rákóczy-induló, előadja az Ifjusági zenekar.
2. „Rendületlenül”, Arany Jánostól; szavalja Márkus Zoltán felső évf. tanuló.
3. „Előre”, Tóth Kálmántól, szavalja: Gerber Jenő középső évf. tanuló.
4. „Isten adj hazánk felett . . .” Hubay K. „Nemzeti zászlójából”; előadja az Ifjusági énekhar.
5. „Az 1848-iki törvények”, felolvasás, tartja: dr. Szántó Sámuel tanár.
6. Petőfi-dalok, a költő kortársainak dallamaival:
 - a) „Honfi-dal”, zenéjét írta: Doppler F.; előadja: Márkus Zoltán.
 - b) „Nemzeti dal”, zenéjét írta: Egressy B.; előadja: Tikos Andor.
 - c) „Nem ért engem a világ”, zenéjét írta: Füredi M.; előadja: Veress Sándor.
 - d) „Mi van innen távol”, zenéjét írta: Kubenai K.; előadja: Veress S.
7. „Utcza szögletén ül a esonka hős”, Jókai Mórtól; szavalja: Braun Menyhért középső évf. tanuló.
8. „A mariselli cigányok”, írta: Bartók Lajos; szavalja: Szeremley Zsigmond középső évf. tanuló.
9. Magyar dalok, előadja az ifjusági zenekar.
10. Záró-beszéd, tartja: Bayer Ferencz dr. igazgató.
11. „Hymnus”, előadják: az ifjusági ének- és zenekarok.

— **Kivándorlási statisztika.** A belügyminiszter Debreczen város törvényhatóságához körrendeletet intézett, melyben elmondja, hogy a kivándorlás nagyságára és kivándorlók viszonyaira nézve mindaddig nem birt a kormány olyan értesülésekkel, melyekből a baj lényege felismerhető, s a szükséges orvoslát megállapítható lett volna. Ennek következtében a kormány a központi statisztikai hivatalt bízta meg az adatok gyűjtésével. A hivatal elkészítette a gyűjtés vázául szolgáló felvételi mintákat, s ezeket véleményes jelentés tételével a miniszter a rendelethez mellékelten megküldte a törvényhatóságoknak s a felügyeletük alá tartozó községeknek.

— **Szerelmi viszonyokban.** Más embert is meglep a szerelm abban a korban, melyben most Kovács János van és minden embernél más-más módon nyilatkozik meg. Kovács János például ezen érzelem hatása alatt a következő levelet intézte a királyhoz:

Kérvényemet nyujtom be Ó Felsége Ferencz József magyar apostoli királynak. Mintegy földig meghajolva kérve kérem szent királyunkat, hogy legyen óméltósága hozzám por emberéhez szívességgel kérvényemre választ nyujtani.

Még csak 19 éves vagyok, de szent királyunkért életem és vérem áldozom. De szerelmi viszonyokban eszem, mit kikerülni talán nem tudok, de úgy hiszem, hogy elfogja hinni, mivel hogy a keresztelő levelekkel bizonyítom, hogy vagy mög köll halni, vagy e ymusznak köll lenni, de nem vélek annyit a magyarok nagy királyáról, hogy nem fogja tőlem eltagadni nagylelkűségét. Üdvözet. Irta ezt egy Kovács János nevű szerelmes, ki szerelmes lett Havanesák Mariskában.

Az kunágotai és a körös-ladányi Jegyzőnek elébük terjesztettem, de mivel igen nagyon sok költségben fogják keríteni és még sem biztos tehát bátor voltam Om. Ferencz József nagylelkű királyunkat kérvényezni és remélem is, hogy nem hiába fáradoztam, mert már az Havanesák bácsi kinek már aggnapokat köll érni, bármit követeljenek is szívesen fog küldeni, mert lányának örömet és boldogságát óhajtja látni, ez pedig csak így teljesülhet. Mindketten Körös-ladányi lakosok és születésük voltunk, csak négy éve Kunágotán telepedtünk le. Remélem, ő felsége keves költségért, de hálás köszönetemért engedélyezni fogja. Üdvözetemet fogadja érte és nagylelkűségéért. Kovács János szabó segéd Kunágotán.

A belügyminiszter tegnap küldte le ezt a levelet azzal, hogy az a kabinetirodától minden megjegyzés nélkül érkezett vissza. Hát hiszen mit is szóljon a kabinetiroda arra, hogy Kovács János olyan nagyon szerelmes? . . .

— **A Jótékony Nőegylet népkonyhája.** A lefolyt január, február és márczius hónapokról rövid, de nagyon érdekes összegezésben következőket jelenthetjük a városunkban áldásosan működő népkonyháról. Befolyt:

3 estély jövedelméből	373 frt 70 kr.
Készpénz adományokból	764 „ 42 „
Fizetési ebédekből	78 „ 60 „
Készpénzben összesen:	1215 frt 72 kr.
Ajándékozott élelmiczikkek értéke	143 frt 51 kr.
Össes bevétel	1359 frt 23 kr.

A küldött élelmiszerek fölhasználtatván ezeken kívül az összes készpénz kiadás kitett 1086 frtot, az ajándékozott élelmiszerekkel együtt 1129 frt 40 krt. A kiadásban befoglaltatik a beruházási és kezelési költség is. Kiadatott:

Jan. hóban 2894 adag ebéd után	235.81 kr.
Febr. „ 5406 „ „ „	392.50 „
Márcz. „ 6141 „ „ „	501.09 „
Összesen 14.441 adag ebéd után	1129.40 kr.
Egy adag ebéd átlag 7 nyolcztizedrészes krba került, beleszámítva a beruházási és kezelési költséget, valamint az ajándékozott élelmiszerek mostani piaci árát is.	
Jan. hóban ebédelt naponként	144 személy.
Febr. „ „ „	193 „
Márcz. „ „ „	198 „

Pénzkészletben maradt április hóra rendelkezés alatt 132 forint 69 krajczár. Ehez járul a Vereskereszt-egylet megszavazott, de még benem folyt 100 frtja, újabb adományként: 24 frt 71 kr. összesen: 257 frt 40 kr. Ez azonban szemben a még mindig nagy számmal (200-on felül) jelentkező inségesekkel e hónapban nem elegendő. A nőegylet elnöksége tehát ismételen a közönség kifogyhatatlan jószívűségéhez fordul, kérve, hogy nemeslelkű adományaival tegye lehetővé a népkonyhának még április hónapban föntartását. Ezt főleg a nagyszámu s még munkaképtelen szegény gyermekek élelmezésére teszi szükségessé. Az ünnep közeleg. Méltóbban senkisémm ünnepelhet, mintha az éhező szegények kielégítésére nyujt. tehetsége szerint adományt. Ha a megkívántató adományok elmaradnak, a nőegylet kénytelen lesz a népkonyhát e hó 15-én beszüntetni. Nekünk, a mikor a fentebbi beszélő számokban végig tekintünk, önkéntelenül tör elő lelkünkben bizonyos csodálattal párosult tisztelet azon nemes szívű hölgyek iránt, a kik a nőegylet fáradhatatlan s a szenvedők sorsát és a szegények nyomorát szíven viselő elnökének: Veresné Szathmáry Teréznek kitűzött lobogója alá sorakozva a nemes eszméért bátran sikraszálltak s azt buzgó fáradozásaikkal és áldozatkészségükkel teljes diadalra juttatták.

— **Egy ügyvéd öt évig szökésben.** Nagy-Kikindán évekkal ezelőtt előkelő szerepet játszott dr. Koós Kálmán ügyvéd. Tehetséges s nagyjövőjű jogász volt, de elbukott. Öt évvel ezelőtt több rendbeli sikkasztás, csalás és okirathamisítás miatt vád alá helyezték a már ekkor neves ügyvédet. De dr. Koós nem várta be, hogy ítéljenek felette. Megszökött. Hiában keresték, köröztették a bűnös utra tévedt ügyvédet. Nyoma veszett. Öt évig bujdosott, szökdösött a nagyvilágban. Mig végül most, mint értesülünk, a szökevény ügyvédet Passauban elcsipte az osztrák rendőrség.

x Mezei egereket biztosan és tömegesen kipusztít a Sipőcz István pécsi gyógyszerész által labdacok alakban készített, évek óta a legelőkelőbb uradalmakban, számos gazdaságban és községben páratlan eredménnyel használt egérméreg. Hiteles tapasztalatok szerint egy holdra 1—2 kgr. (10—20 ezer labdac) elegendő. Postacsomagot (körülbelül 5 kgr.) 3 frtért, 100 kgrmot 45 frtért küld Sipőcz István gyógyszerész Pécsen.

x A Pénzügyi Utmutató hiteles sorsolási szakközlöny, naponkint kapható lapunk kiadóhivatalában és Mendelovits Lajos tőzsdéjében. Ára 3 kr. A Lendvay Sándor által szerkesztett „Pénzügyi Utmutató“-t a nagymélt. m. kir. belügyminiszter ur 1888. évi 32,495. számú körrendeletével mint hiteles sorsolási lapot és teljesen megbízható szakközlönyt, az összes törvényhatóságok pártoló figyelmébe, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter ur 1889. évi 341. sz. határozatával, mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlönyt a pénzügyi tisztviselők figyelmébe és a nagym. m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 1892. év 11,043. sz. rendeletével a hazai közforgalmu vasutak figyelmébe ajánlotta.

Fővárosi divatlevél.

— A Divat Ujságból. —

Divat ő felsége, a ki nem is tudom hány esztendeig el volt a sima szoknyaformával, ma egyszerre úgy találja, hogy ez túl egyszerű, sőt nagyon szegényes. De mint-hogy az utcai ruhák szövete rendesen nehéz és türethetetlenül megnehezítené, ha még fodrot is tennének rá — de fodornak muszáj lenni — hát kitalálta magának a serpentin-fodorral toldott szoknyát. Ez a serpentin-fodor elől alig 30—40 cm. magas, hátrafelé azután a szoknyához toldva. Hogy szép, formás, puha redőkben simuljon az alakhoz, hát nem béleljük kemény lószőr, gáz, vászon és tudja a csuda mi mindennel, hanem teljesen bélés nélkül engedjük egy megfelelő hosszúságú, ha csak lehet, selyem alszoknya fölé borulni. A ki az eleganciát a takarékossággal óhajtja egyesíteni, az egy széles selyemfodorral toldja meg a lüster vagy szaten alsó szoknyáját.

De nem kell ám azt hinni, hogy ezzel a sima szoknya teljesen kiment a divatból. Oh nem. Van annak annyi kedvelője és pártfogója, hogy biztosra veszem végleges győzedelmét még a serpentin volános szoknya fölött is. A nehezebb angol kelméből varrott ruhák világos posztó, covertcoat és sevióból például csaknem kizárólagosan sima szoknyával készülnek. Ezeket még többnyire keményen bélelik is, noha lehet ezeket külön szoknya fölött puhán hagyva viselni, de a másik forma sétára alkalmasabb. Az ilyen angol szoknyához nélkülözhetetlen a kabát, a mely ma még a legszebb alakon sem készül egészen testhez állónak, legalább az eleje egyenes vagy félbő. A kabát alatt selyem, vagy ha melegebb az idő, batisztbluz járja. Az orosz divat a milyen általános volt, úgy látszik, hogy olyan tűnékeny is lesz.

Felöltőnek tavaszra a leányok csaknem kizárólagosan kabátot viselnek, a köpenyek, gallérok megmaradnak az asszonyoknak. Ha egész kosztüm-ruhát varrat valaki posztó vagy covert-coatból, akkor természetesen a szoknya és kabát egy kelméből valók, de ha csak kabátot vesz vagy varrat, hát inkább hajlik a divat a nagyon sötét, legtöbbször tiszta fekete szín felé. Mint nagy luxust említhetem meg a tavaszi kabátok hajtókáját, a mely manapság akár világos. akár sötét legyen a kabát, fehér selyemből készül, még pedig nem is simán, hanem tarajosan, bodrosan vagy zsinór betét fölé ránczba huzogatva. Azért mondom ezt nagy luxusnak, mert gyorsan piszkolódik és akkor rögtön frissel kell pótolni.

A tavaszi ruhák kelméje a régi és új sima angol szövetek mellett, a csikos, de nem hosszában, hanem keresztben csikos kelme, mindenféle, kissé tán nagyon is világos színben. Láttam drap és fehér, kék-fehér, zöld-fehér, rózsaszín-fehér csikosat. Nagyon kényes divat mindenkinek, a ki nem nagyon nyulánk. Óva intem tőle Éva anyánk gömbelyű leányait.

A díszesebb látogató vagy zsurozó ruhákon uralkodik a gyöngy, paszománt és bodordisz, a derékon a legklasszikusabb formájú és szövésű övvel, a mely néha egyes kövekkel kirakott részekkel van összefűzve, de legtöbbször arany-szövés, ódon ezüst, selyemből vagy bőrből készül gazdag kivarással.

A kalapok jóval kisebbek, mint tavaly és csaknem mind abból a kikefélhetlen rücskös szalmafonásból való, kifelé, befelé, le- és felfelé gyűrögetett karimával, toll, szalag és csipkedisszel. A nap és esernyők nem igen változtak tavaly óta.

Irodalom és művészet.

*** Te halvány szöke asszony.** Mikor a fák rügyeznek s kizöldül az erdő, az embereknek a szerelemről kell beszélni. Ilyenkor nem érdekesek a világ apró tragédiái, a komor dalnokokat nem szereti a világ, csak az asszonyról, az édes boldogító szerelemről lehet olvasni még akkor is, ha ez a szerelem a boldogtalansághoz vezet. Az ujság, amely hétről-hétre megjelenne mindig arra törekszik, hogy olvasóinak kellemes meglepetést szerezzen a tavasz kezdetéről köteles tudomást tenni. Így tesz legjobban szeretet képes hetilapunk az *Ország-Világ* a melynek virágvásárnapi számában szinte érezzük a tavaszi szellő lengedezését. Csupa tavaszi költemény, csupa oly elbeszélés, a mely az élet derűs oldalait mutatja be s most az egyszerű nem beszél az emberi szenvedésekről. A szép versek és novellák mellett tele van az *Ország-Világ* minden száma szép és aktuális képekkel, mert ez az ujság arra is sulyt fektet, hogy minden eseményt, a mi egy héten történik írásban és képen megörökítsen. Olvasóinknak a negyedév kezdetén, a mikor nem kis gondot okoz összeválogatni, hogy micsoda ujságot olvassunk, szebb és jobb lapot az *Ország-Világnál* nem ajánlhunk figyelmébe. Az *Ország-Világ* előfizetési ára negyedévenként 2 frt. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Hold utca 7.)

*** Vagyonszerzés után.** A „Legjobb Könyvek“ című regénytár kötetei gyors egymásutánban jelen meg, hogy mihamar egy kis könyvtárt adjanak. Az eddig közre bocsátott művek után most Cherbulicz Viktornak a „Vagyonszerzés után“ című három kötetes regényének első része került a könyvpiaçra. Cherbulicz egyike azoknak a kiváló íróknak,

a kik érdekesen és szellemesen tudnak elbeszélni. Nemesak regényének meséjével, de a részletekkel is megnyeri az olvasót. Az epizódok; a melyek a cselekmény rovására szoktak esni, az ő műveiben a legbecesebb és mindig olvastatják magukat. Ebben a három kötetes műben egy olyan emberről van szó, a ki kalandor életre adta magát, a ki Amerikában milliókat hányt egymásra s a ki mint nábob tér vissza falujába, hogy a vágyon megszerzése után nyugalmat és boldogságot találjon. A már nem fiatal nábob maga köré gyűjti rokonait s a mint ez megtörténik megindul az érdekes harc a bácsi millió után. Az író mindezt rendkívül érdekesen meséli el, jól megfestve alakjait, a kik a regény keretében szerepet játszanak. A most megjelent első kötet bizonyos bevezetés szerű jelleggel bír, de már elűkésíti mindama dolgokat, a mik a második és harmadik kötetben a tulajdonképpeni regényt adják. Az olvasó közönség bizonyára érdeklődéssel fogja várni a regény végét, a mi annak jósága mellett bizonyít. A kötet ára — mint a regénytár minden egyes darabjé — 50 kr s így azt azok is megszerezhetik, akik ellenében a regény hősével, nem tartoznak a nábobok közé.

A könyv Légrady Testvérek kiadóhivatalában (Budapest, V. Váci-körút 78. sz.) kapható, vagy megrendelhető.

Felemlítjük még, hogy a „Legjobb Könyvek“ című vállalat újabb kötetei ezek lesznek:

Cherbulicz: „Vagyonszerzés után“ 2-ik és 3-ik kötete;

Donnelly: „Caesar emlékszoba“ két kötet.

A „Legjobb Könyvek“ előfizetési díja postai bérmentes elküldés mellett:

20 kötetre	20 korona.
10 „	10 „
6 „	6 „

minden kötet külön is megrendelhető, ára egy korona, bérmentes elküldéssel 55 kr.

CSARNOK.

Lakodalom után.

— Olasz novella. —

Írta: **Neera.** 23.

— Folytatás. —

Könyv tolt a szemébe. Mélyen meg volt győződve arról, hogy ő csunya, szellemtelen, hogy ő nem kelthet szerelmet senkiben és ez a tudat úgy fájt neki, hogy szeretett volna meghalni, ha a földi gyönyörök utáni sóvár vágy nem vonzotta volna oly hatalmasan férjéhez, az egyedüléhez, a kitől szerelmet kérhetett és sóvárgott. E perczben gyűlölte az egész világot.

— Hihetetlen, gondolta magában a doktor, változott ennek az asszonynak az arca, mintha nem volna már ugyanaz. Végre felkeltek, Albert odalépett a nejéhez és kérdezte, hogy jól érzi-e magát, aztán a kandalló köré csoportosuló barátjához lépett.

A fiatal asszony köré pedig odasereglettek a nők, hogy őt bámulják és megirigyeljék, ő maga pedig kábultan forgatta az ujján ragyogó gyűrűket és röviden, szórakozottan felelt a hozzá intézett kérdésekre.

— Milyen szép egy lakodalom, ugy-e bár?

Mártha megfordult. Mögötte állt a hajporos szöke asszony, pártfogói jóakarattal mosolyogva.

— Nagyon szép.

— Önök is fiatal házások, ugy-e?

— Hat hónap óta.

— Nagyon jól ismerem a férjét. Együtt nevelkedtünk. Ó nagyon derék ember.

Ha Mártha benső ösztönének engedeteit volna, arezul ütötte volna ezt az asszonyt, de így bágyadt mosolyt erőltetett az ajkaira.

— Ugye, nem egy lány boldog lett volna, ha Oriani Albert öt nőül veszi? fordult Tonio nővére a feléjük közeledő Merellinéhez.

— Hogyne, és ő mégis ezt a fiatal hölgyet választotta, amely választását csak helyeselni lehet.

— Persze, a falusi lányok nem bírnak annyi varázsszal mint a városiak és nálunk kevés az idegen. Apropos, nem hallani semmi hírt a volt tanítónőről, a szép Elviráról.

E váratlan kérdésre még a szelid Melleriné is, Mártha elhalványulását látva, elvesztette a türelmét. De azért hideg elfogulatlansággal válaszolt:

— Ki gondol még rá. Hisz az évek előtt elment már innen.

— No az nem határoz, felelt a másik malicizos mosolyival, ha az ember emlékeket hagy hátra. Azt mondják, hogy gyermeke született.

— Minő rágalom!

Mártha felemelkedett, kezével fogta Merellinét és kisietett a szobából, mert attól tartott, hogy a visszafojtott zokogás megfullasztja.

Albert utána sietett.

— Mi bajod van? Rosszul érzed magadat? kérdé aggódva.

Mártha tagadólag intett a fejével és a férje karjába kapaszkodva, az udvarnak tartott, melyet lépcsőszerűleg egymásfelé állított deszkaállványokon díszlő cserépvirágok és a falakon felkuszó indás növények kertté varázsoltak. A hold teljes fényét hintette az udvarra és minden zugát elárasztotta hideg sugárözönével.

Mártha sirva borult Albert karjaiba.

— Az Istenért Mártha, mi bajod van?

— Mondd, hogy szeretsz, mondd, mondd.

Albert attól tartott, hogy barátai gunyakazájának tárgya lesz, ha azok öt meglepnék a mint feleségét itt az udvaron ölelgeti.

— Ugyan, ugyan, légy okos, térj magadhoz, ez gyerekség.

Mártha újra zokogásba fakadt és remegve borult férje karjaiba.

Albert állapotával összefüggő idegességnek véve neje felindulását, gyengéden megnyugtatta:

— Hiszen tudod, szeretlek.

De Mártha nem bontakozott ki a karjaiból, hanem azt várta, hogy az ő teste remegésének egy rezgés paránya rezgésbe hozza férje lelkét, hogy az lelkével egybeolvadva, megfeleljen érzelmvilága hullámzásának és meg hozza neki a sóvárgott kinyilatkozást, — de Albert nyugodtan és egyenes tartással állt előtte.

— Gyere, sétáljunk egy kicsit, az majd jót tesz.

Mártha egy szót se szólt többet hanem engedelmesen elfogadta férje karját és körül sétált vele az udvarban.

Férje nem tudott neki mondani semmit. Mégis csak oktalanság ott hagyni a jó meleg szobát, a barátokat, a jó pohár bort, a tréfát és nevetést, hogy itt künn járkáljanak.

— Jobban érzed magadat? kérdé végre.

Mártha a vállát vonogatta, de szóra nyíló ajkán egy hang se fakadt fel.

Albert habozva állt meg egy percig, a terem felé tekintett, a honnan vig kazagás hangja ütötte meg a fülét, aztán egy pillantást vetett a nejeire, az udvarra, a virágokra és végre megszólalt:

— Tán bemennék.

((Polyt. köv.))

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. április hó 6-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.50	122.—
" vasuti beruházásiköt. 4 1/2 %.	—	122.—	123.—
" koronajárdék 4%.	—	99.20	99.70
" regále vált. köt. 4 1/2 %.	—	100.60	101.35
Oszták aranyjárdék 4%.	—	122.25	122.75
Egységes államkötvény 4 1/2 %.	—	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	142.—	143.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	374.50	375.—
Oszták hitelbank részvény	—	355.70	355.90
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	102.50	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.25	123.25
" 3%-os	—	103.—	104.—
Oszták földhitel sorsjegy 3 1/2 %-os	—	119.75	120.75
Magyar vörös keresztorsjegy	—	10.30	10.80
Oszták " " "	—	20.25	20.75
Olasz " " "	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.20
Jó-szív " " "	—	3.80	4.20

Pénznumok:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.73
20 márkás arany	—	—	11.74	11.78
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.04	12.08

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. április 5-én.

Buzát ma gyöngén kínáltak, a kereslet mérsékelt volt. Elkelt csöndes irányzat mellett 1000 mm. teljes napi áron.

Egyébb gabonaneműekben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.50 forinton, 1000 mm. 75 k. 13.25 forinton, 100

mm. 75 k. 13.25 forinton, 100 mm. 78.5 k. 13.25 frton, 100 mm. 75 k. 13.17 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.18 — 9.20
" márcz.—ápr.	12.64 — 12.66
Rozs márcz.—ápr.-ra	8.66 — 8.69
Tengeri máj.—jun.-ra	5.27 — 5.29
Zab márcz.—ápr.-ra	6.66 — 6.67

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12.64 — 12.65
" őszre	9.19 — 9.20
Rozs tavaszra	8.64 — 8.66
Zab " "	6.64 — 6.66
Tengeri máj.—jun.	5.67 — 5.69
Repeze augusztusra	11.95 — 12 —

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 186.

Páros bérlet 144.

Ma, szerdán, 1898. évi április hó 6-án.

A nőszabó.

Franciaia vigjáték, 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Moulineaux Thiodore, orvos	Tanay Fr.
Ivonne, a felesége	Halmi M.
Aigrebillené, Ivonne anyja	Kiss Irén.
Aubin Anatol, gyáros	Szentes J.
Suzanne, a felesége	Fái Flóra.
Cassinet, háztulajdonos	Fenyéri M.
Róza	Szabó I.
Pomponett	S. Lévy I.
Derblayné	Makrayné A.
Etienne, Moulineaux inasa	Rubos Á.

Holnap csütörtökön, április hó 7-én:

Rafael.

Szomorujáték, írta: Várad Antal.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

<p>Vegyen Doering-féle szappant a bagolylyal.</p>	<p>Jobbat nem vehet. Ezen kitűnő pipereszappan két-szerte tartósabb, mint a töltött szappan, az arzébőr és a testbőr fehérségére kitűnő hatással bír. A gyermekszoba és a pipereasztal nélkülözhetetlen kelléke. Daczára az újabb megjavításnak, ára csak 30 kr.</p>
---	---

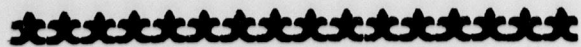

A Mauthner-féle
hirneves
konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel

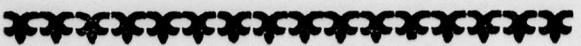
valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók. 303

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis olyan osomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss és valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel** jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

500 FORINTOT

fizetek annak, ki a **Bartilla-szájviz** használatát után újból fogfájást kap, vagy szájának szaga támad. Üvegje 35 kr. Csomagolásért külön 10 kr. **Bartilla A. örökösei B. Winkler Wien, 19/1. Sommergeasse 1.** Kapható Debreczenben: **Mihalovits István** gyógyszerésznél. Határozottan kérjük **Bartilla szájvizet.** Hamisítások följelentésért jó díjazás adatik. 206-10-5

**Beocsini,
Portlandt,
Román cement**
és
kőbányai disztégla
gyári raktár.

Zsákonkénti és vagonkénti eladás. — Elismert legjobb cement.

Csapó-, Kis-Szappanos-utca 407.

Stegmüller Árpád

építésznel. 328-15-8

3023.
1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tételik, hogy:

1. A Miklós-utca végén a Salétrom huszárlaktanya mellett fekvő 5 hold legelő föld az 1898. október 1-től — 1901. október 1-ig terjedő 3 évre.

2. A Hajdu-sámsoni határban levő s 568 holdat (1200 □ ölével) tevő ugynevezett „ligeti“ földbirtok a törvény értelmében gyakorolható vadászati joggal együtt az 1898. november 1-től — 1904. október 1-ig terjedő hat évre.

3. A Hajdu-sámsoni határban levő majorsági föld nevezetű 537 hold területű tagbirtok 1898. november 1-től — 1904. október 1-ig terjedő 6 évre, a **folyó év április hó 20. napján délelőtt 9 órakor** a városháza kistermében megtartandó árverésen haszonbérbe kiadni fognak.

Erről az árverelni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a számvevőségnél megtekinthetők s hogy bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-a készpénzben az árverelő bizottság kezébe leteendő.

Debreczen sz. kir. város tanácsának 1898. márczius 26-án tartott üléséből.

286-2-1

A városi tanács.

2538. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Alföldi takarékpénztár végrehajthatónak Zsdánszky László végrehajtást szenvedő elleni 190 frt és 254 frt 18 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén levő, Sámsonban fekvő, a sámsoni 1464. sz. tjkvben A + 213/a hrsza. foglalt ingatlanra 1625 frtban, — a sámsoni 1833. sz. tjkvben A + 904/a-1 hrsza. foglalt ingatlanra 57 frtban, — a sámsoni 1024. sz. tjkvben A + 1717. hrsza. foglalt ingatlanból a B. 452. 527. rsza. bejegyzések szerint Zsdánszky Lászlót illető részekre 17 frtban már megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi május hó 5-ik napján délelőtt 9 órakor** Sámson község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 162 frt 50 krt, 5 frt 70 krt, illetve 1 frt 70 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi márczius hó 24-én.

Nagy Károly,

kir. táblai bíró.

347-1-1

A Homokkertben a **Kovács Gábor** féle **szőlő**, melyen 4 szoba és mellékhelyiségekkel ellátott uri lakás van és nemes fajú csemegeszőllővel van berakva, egészben vagy részben is több évi részletfizetés mellett **eladó**, esetleg **bérbeadó**.

Értekezhetni **Medgyessy Lajosné** tulajdonossal, Széchenyi-utca 1762. számú házában, a hol több rendbeli lakosztály és bolt is kiadó.

Megérkeztek * * * * *

a tavaszi idényre

a legújabb bel- és külföldi

Női divat *

* ruhaszövetek

s nagy választékban kaphatók

Szabó Lajos Fiai

czégnél

Debreczen, Rózsa-tér.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye.)

Kitünő hatású szénsavas nátriumainál és csekély szabad szénsavánál fogva a légutak s tüdő hurutos állapotainál sőt egyenesen nélkülözhetetlen, ha, mint a tüdővészeseknél, vérzésekre való hajlandóság van jelen. Kiváló hatást látni tőle a gyomor és belek hurutos állapotainál, hol a fölös mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek. Előnyösen hat a hólyag hurutos állapotainál, mert akadályozza a húgysavas sók lerakódását és így a kö- és homokképződést. Ezek eredményezték azt, hogy a legkiválóbb orvosi kapacitások mindig a legszivesebben használják és mindig előnyt adnak neki a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

Mint ivóvíz

kiváló óvószernek bizonyult **járványos betegségek** idején, főleg **typhus** ellen.

Mint borvíz általános kedveltségnek örvend.

Főraktár ÉDESKUTY L. Budapest

V., Erzsébet-tér 8.

cs. és kir. udvari szállító.

V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.